СПРАВКА

ЗА ОТРАЗЯВАНЕ НА ПОСТЪПИЛИТЕ ПРЕДЛОЖЕНИЯ И СТАНОВИЩА ОТ ОБЩЕСТВЕНИТЕ КОНСУЛТАЦИИ ПО ПРОЕКТ НА НАРЕДБА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА НАРЕДБА № 8 ОТ 2008 Г. ЗА ФУНКЦИИТЕ И ОРГАНИЗАЦИЯТА НА ДЕЙНОСТТА НА БЮРАТА ЗА СЪДИМОСТ

№	**Дата и начин на постъпване на становището** (официално, по ел. поща, чрез Портала за обществени консултации и т.н.)	**Име на лице/наименование ЮЛ**	**Декларирани данни дали лицето действа от свое име или защитава позиция от името на друго лице/група лица**	**Предложения и становища**	**Приети/ неприети**	**Мотиви**
1.	**чрез деловодство – рег. № 92-13-19 #27/18.05.2026 г.**	**Районен съд – Плевен** (чрез Вера Найденова – и.ф. административен ръководител –	☐ Лицето действа от свое име ☐ Лицето защитава позиция от името на друго	Във връзка с дадената ми възможност за изразяване на Становище по проекта, бих искала да отбележа, че принципно преценявам предлаганите изменения в Наредба №8 от 26.02.2008 г. за функциите и организацията на дейността на бюрата за съдимост, като стъпки в правилната посока по оптимизиране работата на бюрата за съдимост.	-	Не е отправено предложение.

		председа-тел)	лице/група лица: …. ☒ Неприло-жимо – дър-жавна институ-ция	Намирам за необходимо да акцентирам само върху няколко мо-мента, като останалата част от предложените промени/допълне-ния следва да бъдат приети, според мен, без възражения.		
				Във връзка с §5 от проекта В Мотивите към проекта е отразено, че целта на изменението е да се отстранят неясноти относно водещия характер на хартие-ния носител на бюлетините за съдимост. Считам, че начинът, по който са формулирани измененията в тази разпоредба, не се от-личава с необходимата категоричност, като бих предложила из-рично да бъде записано като нова ал. 3 - „Оригинал на бюлетина е неговият хартиен носител, а електронният му вариант предс-тавлява копие на същия оригинал“ — или друга подобна фор-мулировка, която действително да отстрани всякакви неясноти в очертаната насока;	Не се при-ема.	С редакцията на чл. 5, ал. 1 и чл. 8, ал. 3 – 5 по проекта категорично се регламентира, че единственият валиден бюлетин е на хартиен носител. Друга форма на бюле-тините не се предвижда в никоя от разпоредбите на на-редбата. В Централизираната автоматизирана инфор-мационна система „Съдебен статус“ (ЦАИС „Съдебен статус“) се поддържа единствено електронен запис, съ-държащ извлечение на данните от оригинала, който е различен обект от бюлетина за съдимост.
				Във връзка с §6 от проекта Считам, че формулировката на предлаганата разпоредба следва да бъде „В бюлетините за съдимост не се включват деянията, за които подсъдимият е признат за невинен“ — тъй като в хипоте-зата на чл.305, ал.6 от НПК, Съдът така или иначе е длъжен да го признае за невинен; поставя се въпроса обаче за оформлени-ето на бюлетина в случаите, когато за едно деяние е налице признаване за виновен в една част на обвинението, а признаване за невиновен — в останалата част, като считам, че диапозити-вите на съдебния акт не следва да бъдат подлагани на своеобра-зна „редакция“ при изготвяне на бюлетина. Струва ми се, че е препоръчително, алтернативно, или да бъде въведена нова али-нея, отстраняваща тази неяснота, или възприемане на друга ре-дакция от предлаганата ал.2, в очертаната насока;	Не се при-ема.	1. Действително в хипотеза на чл. 305, ал. 6 НПК съдът признава подсъдимия за невиновен в престъплението. Той обаче го признава за виновен в извършването на административно нарушение. Цялата ал. 2 има за цел отстраняване на съществуващи в практиката противо-речия при приложението на ал. 1, уреждаща кога се съз-дава бюлетин, затова е необходимо те да бъдат отстра-нени в пълен обем. 2. Текстът на чл. 6, ал. 2 от проекта се отнася до „дея-нията, за които подсъдимият е признат за невинен“. Това означава, че е признат за невинен изцяло, а не че е частично оправдан или деянието е преквалифици-рано, доколкото в последните случаи диспозитивът за това деяние започва с „признава за виновен“. Разпоред-бата по никакъв начин не изисква диспозитивите на съ-дебния акт да бъдат редактирани в бюлетина (диспози-тивите се вписват само в частта от бюлетина по новата т. 19 на чл. 7, ал. 1 „извлечение от съдебния акт“). В останалата част бюлетинът съдържа структурирани данни (несвободен текст за автоматизирана обработка),

		което е изцяло в обхвата на дадената от законодателя нормативна делегация.
Във връзка с §20 от проекта Предвиден е преглед и преценка на бюлетини с изтекъл срок за съхранение от страна на постоянно действаща експертна комисия към РС, съответно на Министерство на правосъдието, но не са предвидени изрични разпоредби във връзка със състава, начина на конституиране, правомощията на подобна комисия при РС, съответно — МП. Правна уредба на постоянно действащи експертни комисии е налице в Наредба за реда за организирането, обработването, експертизата, съхранението и използването на документите в учрежденските архиви на държавните и общинските институции, но считам, че е необходима по-детайлна уредба, на ниво НАРЕДБА №8 от 26.02.2008 г., отчитаща спецификите на работата в съдебната система, като само по този начин, биха се избегнали затруднения, неясноти и погрешни практики при унищожаването/респ. — запазването/ на бюлетини с изтекъл срок на съхранение;	Не се приема.	Според чл. 52 от Закона за Националния архивен фонд (ЗНАФ) компетентен да уреди с наредба реда за организирането, обработването, експертизата, съхраняването и използването на документите в учрежденските архиви е Министерския съвет. Наредба № 8 от 2008 г., издадена на основание чл. 77, ал. 4 от Закона за съдебната власт не може да преурежда този въпрос. Член 24 от нея единствено уточнява приложението на Наредбата по чл. 52 ЗНАФ спрямо различните видове информационни обекти във връзка със съдимостта.
Във връзка с §30 от проекта Считам, че в редакцията на разпоредбите, думата „посредник“ следва да бъде заменена от думата „пълномощник“;	Не се приема.	Терминът „посредник“ следва от закона (чл. 24а и § 1, т. 35 от допълнителните разпоредби на Закона за електронното управление) и специалната подзаконова уредба.
Във връзка с §43 от проекта Считам, че частта „независимо от реабилитацията или амнистията“ в предвидената нова ал.3 на чл.45, създава предпоставки за различни тълкувания и следва да бъде променена в еднозначен смисъл, още повече, че в мотивите към проекта, липсва коментар относно така цитираното уточнение;	Приема се.	Отразено е в проекта.
Във връзка с §49 от проекта Считам, че предложения нов §1б, следва да отпадне. На първо място, формулировката „наличие на технологична възможност“ е твърде неясна и поражда риск от ненавременни	Не се приема.	Законодателят е отредил именно с административен акт на министъра на правосъдието (наредба) да бъдат определени функциите и организацията на дейността

				и субективни преценки, още повече, че тя се въздига в своеобразна предпоставка за еднолично решение /пък макар и след съгласуване с ВСС/, от страна на Министъра на правосъдието. На второ място, разпоредбите на обсъждания параграф, на практика създават възможност посредством административен акт — Заповед на Министъра, да се въвежда съставянето на бюлетините в електронен формат, вместо в оригинал на хартия. Считам, че толкова съществена промяна, следва да бъде въведена с изменение на НАРЕДБАТА /аналогично на настоящото ѝ изменение/, а не посредством административен акт, при това — след съответно обществено обсъждане, не на последно място — от гледна точка на готовността на съдебната система, за подобна промяна. На трето място, така предложения параграф е и ненужен, защото тогава, когато настъпи необходимостта и възможността за подобна промяна, следва да бъдат предприети и съответните нормативни, и организационни стъпки, а не като хипотеза за евентуален бъдещ развой, при това — отново да подчертая, с еднолично решение от страна на Министъра на правосъдието;		на бюрата за съдимост, а с това – и формата на бюлетините (чл. 77, ал. 4 ЗСВ). С предложението за създаване на § 1б в допълнителните разпоредби на Наредба № 8 от 2008 г. се регламентира редът, по който да се премине към цифрови бюлетини. По този начин е спазена нормотворческата процедура и са проведени обществени консултации. Наличието на фактите от диспозицията на нормата не е предпоставка за приемането на наредбата, а въпрос по организирането на техническото ѝ изпълнение, включително предпоставка за съответното задание. Предвидено е това да се случи, когато е налице технологична възможност, а именно софтуерна обезпеченост, като министърът се е самоограничил, предвиждайки съгласуване с Висшия съдебен съвет.
				Във връзка с §50 - 51 от проекта Тук единственото, което следва да бъде отбелязано е, че като цяло, действащите понастоящем формати на бюлетините за съдимост /със съответни Приложения в НАРЕДБАТА - бр. 43 от 17.05.2024 г., в сила от 21.05.2024 г./ и в частност — табличният им вид, са изключително обременителни и затормозяващи, преди всичко защото включват прекомерно количество информация, при това — в твърде ситен шрифт, изначално затрудняващ запознаването със същата информация и работата с нея. Това е критика не толкова към проекта, колкото към съществуващите и към момента формати на бюлетините за съдимост, като считам, че е наложителна тяхната преработка и изменение по начин, който прави работата с тях по-достъпна и по-ефективна. с по-малко възможности за грешки от всякакво естество.	-	Не са отправени конкретни предложения. Полетата от образците съответстват на реквизитите по чл. 7 и 26.
2.		**Държавна агенция**		**1. По представените мотиви към проект на Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 8 от 26 февруари 2008 г.**		

	чрез деловодство – рег. № 92-13-19 #28/22.05.2026 г.	**„Архиви“** (чрез доц. д-р Михаил Груев – председател)	☐ Лицето действа от свое име ☐ Лицето защитава позиция от името на друго лице/група лица: …. ☒ Неприложимо – държавна институция	**за функциите и организацията на дейността на бюрата за съдимост:** - Мотивите към проекта на Наредбата не кореспондират с извършените редакции в проекта на Наредбата. В тях е посочено, че редакцията цели да се изясни, че единственият валиден бюлетин е на хартиен носител. В проекта на Наредбата не фигурира конкретен текст, който изрично да регламентира това.	Не се приема.	С редакцията на чл. 5, ал. 1 и чл. 8, ал. 3 – 5 по проекта категорично се регламентира, че единственият валиден бюлетин е на хартиен носител. Друга форма на бюлетините не се предвижда в никоя от разпоредбите на наредбата. В Централизираната автоматизирана информационна система „Съдебен статус“ (ЦАИС „Съдебен статус“) се поддържа единствено електронен запис, съдържащ извлечение от данните от оригинала, който е различен обект от бюлетина за съдимост. На съответните места в наредбата са извършени и другите произтичащи от промяната във формата на бюлетина промени.
				2. По представения проект на Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 8 от 26 февруари 2008 г. за функциите и организацията на дейността на бюрата за съдимост: 2.1. С извършената редакция на чл. 5, ал. 1 не се изяснява, че единственият валиден бюлетин е на хартиен носител; 2.2. В чл. 8 ал. 2 и ал. 3 е посочено, че бюлетинът за съдимост се изготвя на електронен формуляр в уеб-базираната информационна система ЕИСС и след това се разпечатва на хартиен носител по образец. Формулирани по този начин текстовете не потвърждават търсената промяна, а именно регламентирането, че единственият валиден документ е на хартиен носител. 2.3.В чл. 12, ал. 3 текста: „В срока по ал. 1 данните от бюлетина се изпращат по електронен път чрез ЕИСС в ЦАИС „Съдебен статус“ във файлов формат „xml“, подписан с квалифициран електронен подпис“, ясно указва създаването на валиден електронен документ със същото съдържание, удостоверено с квалифициран електронен подпис; 2.4. В чл. 13, ал. 5 е посочено, че при определени обстоятелства „данните от бюлетина се въвеждат от бюрата за съдимост по месторождение, съответно от Централното бюро за съдимост, посредством специализиран модул в ЦАИС „Съдебен статус“. С този текст се потвърждава, че електронните записи в ЦАИС	Приема се отчасти.	Отразено е в проекта. Както се посочи, с разпоредбите е регламентирано, че единствената форма на бюлетините е хартиената, а електронно създаваният в ЕИСС файл остава като проект, т.е. бюлетинът е само хартиен, няма електронен. Данните по чл. 12, ал. 3, чл. 13, ал. 2 и 5 и чл. 13а действително са четири вида електронни документи, но те са различни от бюлетина и са необходим технологичен способ за прехвърляне и съхранение на информацията между различните системи.

			„Съдебен статус“ са валидни електронни документи. Автентичността на тези електронни записи в системата са регламентирани в чл. 2 и чл. 3 от Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги, както и по смисъла на понятието „Електронен документ” на чл. 3, т. 35 от Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент;		
			2.5. В чл. 24, ал. 2, т. 1 е необходимо да се замени думата „съхраняване“ с думата „съхранение“, съгласно приложение № 6 към чл. 38 от Наредбата за реда за организирането, обработването, експертизата, съхранението и използването на документите в учрежденските архиви на държавните и общинските институции (НРООЕСИДУАДОИ);	Приема се.	Отразено е в проекта.
			2.6. Чл. 24, ал. 5 определя административната процедура за унищожаване на валидни електронни документи. Посочената разпоредба противоречи на чл. 42, ал. 1, т. 2 от НРООЕСИДУАДОИ, тъй като Приложение № 8а към чл. 42, ал. 1, т. 2 регламентира унищожаването на валидни неценни електронни документи с изтекъл срок на съхранение и не касае унищожаването на файлове и електронни записи; 2.7. Противоречие с чл. 42, ал. 1, т. 2 от НРООЕСИДУАДОИ се установява и за процедурата, разписана в чл. 31 и създадената нова ал. 2 от проекта на Наредбата, в която се посочва реда за унищожаване на бюлетините за наложени административни наказания по чл. 78а НК – прилагането на процедурата по чл. 42, ал. 1, т. 2 от НРООЕСИДУАДОИ определя електронните записи като валидни електронни документи;	Не се приема.	Действително чл. 42, ал. 1, т. 2 НРООЕСИДУАДОИ урежда образец за унищожаване на електронни документи. „Електронен документ“ съгласно член 3, т. 35 от Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 година относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО, съответно чл. 3, ал. 1 от Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги е всяко съдържание, съхранявано в електронна форма, по-специално текстови или звуков, визуален или аудио-визуален запис. В този смисъл файловете и електронните записи са електронни документи (както впрочем се признава и в т. 2.4. и 2.8. от становището). Специално или по-тясно понятие за електронен документ за целите на НРООЕСИДУАДОИ не се съдържа в нея. Следователно правилата за съхраняване и унищожаване на електронни документи са приложими и за xml-файловете, както и за съставящите ЦАИС електронни записи за бюлетините.
			2.8. В чл. 25, ал. 2 думите „електронния архив“ са заменени със „съответния запис в ЦАИС „Съдебен статус“ – след като от съответния запис се създава дубликат на бюлетин за съдимост, а дубликатът е валиден документ, който замества оригинала при	Не се приема.	Както се посочи, с разпоредбите е регламентирано, че единствената форма на бюлетините е хартиената, а електронния запис остава проект, т.е. бюлетинът е само хартиен, няма електронен. Данните по чл. 12, ал. 3, чл.

				нужда, следва да се приеме, че записът в ЦАИС е валиден електронен документ. Тази редакция на чл. 25, ал. 2 също не кореспондира с Мотивите за редакцията на чл. 5, в които се посочва, че са извършени промени на съответните места в проекта на Наредбата, произтичащи от промяната във формата на бюлетина. С цитираните промени в текстовете на проекта на Наредбата не се регламентира категорично, че единственият валиден бюлетин е на хартиен носител и не се изключва валидността на съществуващите електронни бюлетини. В допълнение на горепосоченото изразявам позиция, че в проекта на Наредбата следва да бъде включен текст, който изрично да посочва хартиения носител като единственият валиден бюлетин, както и да бъдат отстранени констатираните противоречия, изложени в настоящото становище.		13, ал. 2 и 5 и чл. 13а действително са четири вида електронни документи, но те са различни от бюлетина и са необходим технологичен способ за прехвърляне и съхранение на информацията между различните системи.
3.	**чрез деловодство – рег. № 92-13-19 #29/22.05.2026 г.**	**Районен съд – Русе** (чрез Елена Балджиева – административен ръководител – председател)	☐ Лицето действа от свое име ☐ Лицето защитава позиция от името на друго лице/група лица: …. ☒ Неприложимо – държавна институция	**1.** В § 38, касаещ изменението на чл. 39, ал. 3 от Наредбата, следва да бъде решен въпросът, дали при настъпила вече веднъж реабилитация по чл. 86 или чл. 87 НК и след изтичане на сроковете по чл. 88а НК, следва да се прилага изречение второ, съгласно което „При реабилитация по чл. 88а НК в свидетелството за съдимост се вписва, че лицето не е осъждано.“ Това се налага с оглед обстоятелството, че вече веднъж реабилитирано лице, не може да се реабилитира повторно и ако изречение второ, не намира приложение по отношение на лицата реабилитирани по право или тези по отношение на които е постановена съдебна реабилитация, това ги поставя в по-неблагоприятно положение и неравно третиране. В този смисъл, в изречение второ, може да се добави, че същото се прилага и по отношение на лице, реабилитирани по чл. 86 или чл. 87 НК, по отношение на които са изтекли сроковете по чл. 88а НК.	Не се приема.	Винаги преди да изтекат сроковете по чл. 88а НК, са изтекли тези по чл. 86, ал. 1 НК. Не е налице повторна реабилитация, а последиците на непълната и пълната реабилитация настъпват постъпателно. В случаите на по-леки наказания деецът има право да бъде реабилитиран на по-ранен етап, освен за целите на специални закони, по отношение на които последиците на осъждането отпадат с изтичане на пълния срок по чл. 88а НК.
				2. В § 50, Приложение № 1 към чл. 8, ал. 3, в т. 2 „Данни за осъждането“ „Данни за акта“, следва да бъде изрично посочено, дали се вписва акта на въззивната или касационната инстанция или първоинстанционния акт. Това се налага, тъй като в графа „вид на акта“ примерно са изброени Присъда, Решение, Определение и Споразумение“ като Решение се постановява от въз-	Приема се.	Отразено в проекта - заглавието на първия подраздел на т. 2 от Приложение № 1 и № 2 се изменя на „Данни за влезлия в сила акт“.

				зивната и касационна инстанция при изменение на първоинстанционната присъда. Към настоящия момент съществува такова противоречие в практиката на Бюрата за съдимост, а именно дали се вписва номера на акта на въззивната или касационната инстанция или номера на акта, съответстващ на номера на първоинстанционното дело и така предложените промени, не дават ясен и еднозначен отговор дали като номер на акта се посочва акта на въззивната или касационната инстанция във всички случаи или се посочва номера на акта и датата на акта на първата инстанция, доколкото по-надолу като данни за делото са посочени именно данни за първоинстанционното дело.		
4.	**чрез деловодство – рег. № 92-13-19 #30/26.05.2026 г.**	**Районен съд – Бургас** (общо събрание на магистратите, разглеждащи наказателни дела)	☐ Лицето действа от свое име ☐ Лицето защитава позиция от името на друго лице/група лица: …. ☒ Неприложимо – държавна институция	СЪДИЯ М*: … Считам, че конкретните текстове в проекта, действително ще постигнат заложените цели. СЪДИЯ У*: Идеята е бюлетина да е изцяло електронен.	-	Не е отправено предложение.
				СЪДИЯ С*: Предлагам при попълване на бюлетина, неактивните полета да не се виждат. Липсва достатъчно ясна подреденост между описанието на деянието и наказанието, понеже са поставени на различни места. При изготвяне на новите бюлетини да се съобрази образеца на стария бюлетин, като фактическата обстановка да се посочва на едно място, след което да следва наказанието. Новият образец да бъде опростен и да съдържа графи, които ще подлежат на попълване.	-	Не се отнася до проекта на наредба, а до поддържания от Висшия съдебен съвет софтуер. Няма конкретни предложения за редакции.
				СЪДИЯ ВЕ*: Освен това има няколко форми на описателност, общи категории, описание на деянието. Това затруднява и проверката.	-	Не е отправено конкретно предложение.
				СЪДИЯ А*: Големият проблем е, ако фактически в началото е записана една дата на извършване на деянието, а по-надолу в графите пише друга дата, тъй като се повтаря тази информация. Коя дата приемаме, че е извършено деянието, евентуално за кумулация например? СЪДИЯ Б*: Много случаи сме имали на констатирани неточни при попълване на бюлетините, като при всеки случай отправяме	-	Не се отнася до проекта на наредба, а до поддържания от Висшия съдебен съвет софтуер. Няма конкретни предложения за редакции.

			запитване в Project Space, като понякога успяват да отстранят неточностите, но понякога не, и се получава проблем в системата. Например когато деянието е извършено на неустановена дата. СЪДИЯ Ч*: Според мен трябва да има възможност да се въвежда ръчно. СЪДИЯ Б*: При голяма част от кражбите, обвинението е повдигнато, че са извършени на неустановени дати. В обвинителните актове, обвинението е повдигнато, примерно „на неустановена дата от месец април до месец юни“, а в бюлетина е записано дата „първи“, но това не отразява действителните факти по делото. Предлагам в меню календар по отношение на дата на извършване на деянието да има и поле „неустановена дата“.		
			СЪДИЯ ВЪ*: Този електронен бюлетин, който впоследствие става и хартиен, трябва да отразява диспозитива на присъдата. Не може електронният документ да променя изцяло формата на самата присъда, защото той променя самото съдържание, самата подредба на присъдата. СЪДИЯ Б*: Електронният бюлетин въвежда погрешна информация за съдимостта на лицето, а това е важно за неговата реабилитация. СЪДИЯ У*: Идеята е да се интегрира ЕИСС с издаването на бюлетина, и информацията да е идентична. СЪДИЯ ВЪ*: Присъдата следва съдържанието предвидено в НПК. Няма как в един момент бюлетина в електронен формат да променя съдържанието на присъдата. СЪДИЯ Б*: Когато постановим присъда, диспозитива се извлича едно към едно в мотивната част на бюлетина, и там пише „на неустановена дата“. Но има едно падащо меню където има „начало и край на деянието“. Тоест, получава се едно разминаване между диспозитива където е „на неустановена дата“ и от падащото меню където пише, примерно „01.01.“. СЪДИЯ С*: Основният проблем е, че бюлетина се оказва накрая основния документ, който ние ползваме при определяне дали	Не се приема.	Наредбата не урежда съдържанието на присъдата. Бюлетинът е отделен документ, за който НПК не се прилага. Поради това е в рамките на делегацията по чл. 77, ал. 4 и чл. 386, ал. 4 ЗСВ с наредбата да се уреди дали бюлетинът ще възпроизвежда цялото или част от съдържанието на присъдата, дали и какви структурирани данни въз основа на нея, необходими за вътрешния и международния обмен, ще съдържа. Останалата част от бележките не се отнасят до наредбата, а до поддържания от ВСС софтуер.

				лицето е осъждано или е настъпила реабилитация, и в него трябва правилно да са отразени както фактическата обстановка, така и наказанията наложени с присъдата. СЪДИЯ Б*: Понякога разминаване с два дни може да коства наказание „лишаване от свобода“.		
				СЪДИЯ А*: Бюлетинът съдържа множество графи, като голям процент от тях остават непопълнени и затрудняват последваща проверка за настъпила реабилитация.	-	Няма конкретни предложения за редакции по Приложение № 1 и 2. Визуализацията на непопълнените графи е въпрос на софтуерна реализация, а не на наредбата.
				СЪДИЯ С*: Моето становище е, че не е правилно и е много вероятно да се допусне грешка при изготвяне на бюлетин с падащо меню. В бюлетина се публикуват примерно данни за пострадали лица, деяния фактическа обстановка. СЪДИЯ У*: Така е. В бюлетина се публикуват данни на лица, които може би са защитени от Закона за личните данни, както и други данни извън присъдата.	Не се приема.	Съдържанието на бюлетина е нормативноустановено, а достъпът до него е ограничен. Останалата част от бележките не се отнасят до наредбата, а до поддържания от ВСС софтуер.
				СЪДИЯ ВЪ*: След описателната част, да следва веднага наказанието. Това е технически възможно. СЪДИЯ А*: Предлагам новият образец на бюлетина да наподобява стария, но в електронен вариант.	Не се приема.	Отпадане на структурираните данни относно престъплението не е уместно с оглед вътрешния и международния обмен. Останалата част от бележките не се отнасят до наредбата, а до поддържания от ВСС софтуер.
				СЪДИЯ ВЕ*: Има проблеми като съдът преквалифицира деянието за по-леко наказуемо, и в бюлетина излиза квалификацията от Досъдебното производство, което не може да се преодолее. СЪДИЯ Б*: Този проблем е свързан с обстоятелството, че при започване на ДП, разследващият орган въвежда номера на правната квалификация в ЕСПП, като при последваща промяна на квалификацията новата квалификация се отбелязва в бюлетина едва след като се промени първоначално зададената от разследващия орган, като съдът не може да извърши тази дейност и трябва служителите от деловодството да се свързват с Прокуратурата, която от своя страна да възложи на разследващия орган да промени квалификацията в ЕСПП.	-	Не се отнася до наредбата, а до поддържания от ВСС софтуер.

				СЪДИЯ ВЪ*: Според мен в бюлетина трябва да фигурира само крайния съдебен акт.		
				Решение № 1: При обработка на данните от бюлетина, водещо да е съдържанието на съдебния акт, и ако е необходима корекция да го извършва органа, който ще изпълнява или органа, който е въвеждал данни на по-ранен етап, но не в обратна последователност. Водеща да е преценката на съда, а не квалификацията на Досъдебно производство или квалификацията по Обвинителния акт. При изготвяне на новите бюлетини да се съобрази образеца на стария бюлетин, като фактическата обстановка да се посочва на едно място, след което да следва наказанието. Не попълнените графи да отпадат при отпечатването на бюлетина.	-	Не се отнася до наредбата, а до поддържания от ВСС софтуер.
5.	**чрез деловодство – рег. № 92-13-19 #31/26.05.2026 г.**	**Районен съд – Варна** (Магдалена Давидова-Янева – и.ф. административен ръководител – председател)	☐ Лицето действа от свое име ☐ Лицето защитава позиция от името на друго лице/група лица: …. ☒ Неприложимо – държавна институция	**1.** Възразяваме срещу заличаването на трето изречение на чл. 36, ал. 2. Справката за съдимост задължително следва да съдържа данни за всички осъждания, независимо от последвала амнистия или реабилитация. Наличието на данни за всички осъждания е необходимо не само за преценка за настъпила реабилитация, но и за приложението на чл. 28 и чл. 29 от НК, за определянето на общо наказание и т.н. Често между извършването на дадено деяние и провеждането на съдебно производство изтича значителен период от време, което може да доведе до отпадане на отразена реабилитация и др. под. последици, при което наличието на пълните данни за осъжданията на лицето е от изключително значение.	Приема се по принцип.	Както е отбелязано в мотивите към проекта на наредба, по същество уредбата остава без промяна, доколкото посочването в справката и на деянията, за които е налице амнистия или реабилитация, остава уредено на систематичното място в чл. 40, ал. 1.
				2. Изразяваме категорично несъгласие с проекта за изменение на чл.35 а, ал. 7, чл. 35б, ал. 8 и чл. 38, ал. 1, изр. последно, с които се предвижда 14-дневен срок за отговор и съответно-издаване на свидетелство с данни за осъжданията при непостъпването на такъв. Данните от свидетелствата за съдимост са от изключително значение за гражданите, за трудовата им заетост и съответно - за доходите, които могат да си осигуряват, поради което свидетелствата следва да бъдат законосъобразни. Реабилитацията по чл. 86 НК и по чл. 88а НК настъпва по силата на закона, а не по силата на отбелязването в бюлетина за съдимост.	Приема се.	Отразено в проекта.

				Отбелязването само констатира настъпилата по силата на закона реабилитация. Издаването на свидетелство за съдимост с включени данни за осъждания, за които вече е настъпила реабилитация по чл. 86, ал. 1 или чл. 88а от НК, е незаконосъобразно. Отразяването на настъпила реабилитация по право не може да бъде поставяно в зависимост от даден срок за получаване на отговор, тъй като това би довело до незаконосъобразност на свидетелствата за съдимост и до накърняване правата и интересите на гражданите. Недопустимо е да се жертва законосъобразността на свидетелствата за съдимост, за да се постигне бързина, още повече, че такова свидетелство, издадено бързо, но без отразена реабилитация, по никакъв начин не е от полза за лицето, поискало издаването му. В случай че норми с такова съдържание бъдат въведени в Наредбата, същите не следва да се прилагат, на основание чл. 15, ал. 3 от Закона за нормативните актове, като противоречащи на нормативен акт от по-висока степен, а именно - Наказателния кодекс. Смятаме, че е подходящо да се предвиди възможност за издаване на свидетелство за съдимост с наличните данни и с включени осъждания само по изрична молба на заявителя, в случай че има интерес от бързото му получаване. Намираме обаче за изключително неудачно и противоречащо на нормативната уредба и на задължителната съдебна практика издаването на свидетелства за съдимост с вписани осъждания и с отразяване липсата на отговор, като не е ясно и какво правно значение би имало последното отбелязване за статута на лицето.		
				3. Възползваме се от възможността да поставим проблема с осъжданията в чужбина, по начина, по който стои пред нас. Според разпоредбата на чл. 40, ал. 1 от Наредбата в справката за съдимост се вписват присъдите, постановени спрямо български граждани, осъдени от съдилища на държави - членки, както и присъдите на чуждестранни съдилища с влязъл в сила съдебен акт по наказателни дела, признат за изпълнение по реда на чл. 453 - 470а НПК, както и присъдите, постановени от държави, с които Република България има сключени двустранни договори. Тези данни обаче не се отразяват в свидетелствата за съдимост. Според разпоредбата на чл. 8, ал. 2 НК влязла в сила присъда, постановена в друга държава - членка на Европейския съюз, за	Приема се отчасти.	3.1. <u>По формулираното в края на бележката предложение за преосмисляне на включването в справките за съдимост на данни за осъжданията в чужбина (навярно се има предвид отпадане и навярно се има предвид само в ЕС, доколкото тогава няма екзекватура):</u> Член 3 от *Рамково Решение 2008/675/ПВР на Съвета от 24 юли 2008 година за вземане предвид присъдите, постановени в държавите-членки на Европейския съюз в хода на новообразувани наказателни производства* (нататък: РР

				деяние, което съставлява престъпление по българския Наказателен кодекс, се взема предвид във всяко наказателно производство, което се провежда срещу същото лице в Република България. В практиката си ВКС приема, че последиците от присъдите на държавите - членки на ЕС следва да се зачитат по същия начин, както се вземат предвид предходни присъди на българските съдилища, като е недопустимо това да бъде обусловено от предварителното провеждане на национална процедура по признаване на тази присъда (в този смисъл е напр. Определение № 37 от 21.01.2025г. на ВКС, III н.о.). При тази правна редакция на цитираната норма обаче част от съдиите приемат, че доколкото се касае за незадължителна съдебна практика, присъдите на държави - членки следва да се вземат предвид само в качеството на характеристични данни. Останалата част, които споделят становището на ВКС, че посочените в чл. 8, ал. 2 НК чуждестранни съдебни актове имат правни последици, аналогични с присъдите на националния съд, са изправени пред сериозни практически затруднения. Така едно и също лице може да бъде третирано като неосъждано при издаване на свидетелство за съдимост, но при провеждане на конкретно наказателно производство срещу него ще му бъде отказано приложението на чл. 78а НК или чл. 66, ал. 1 НК поради наличие на осъждане в чужбина. Настоящата редакция на нормата действително сочи, че чуждестранните присъди следва да се вземат предвид само в рамките		2008/675/ПВР)[1], урежда такова задължение, транспонирано в чл. 8, ал. 2 НК. Член 13 и 107 НПК създават за ръководно-решаващите органи в процеса задължение за доказване[2]. Изпълнението му би било значително затруднено, ако информацията за осъжданията не би присъствала в справките, тъй като съответните органи ще следва да изпращат запитвания до всички държави членки; а пропускът в тази връзка би водил до незаконосъобразност в съответното наказателно производство. За реципрочните цели – държавите членки да получават информация за чуждите граждани, са създадени системите ECRIS, регламентирана в *Рамково решение 2009/315/ПВР на Съвета от 26 февруари 2009 година относно организацията и съдържанието на обмена на информация, получена от регистрите за съдимост, между държавите-членки* (нататък: РР 2009/315/ПВР) и ECRIS-TCN[3]. Практическите затруднения по установяване на допълнителни данни във връзка с осъждането или извършването на преценката за двойна наказуемост не са основания за пренебрегване на законовия императив от специално учредените за целта правоохранителни органи.

[1] Според член 3 от посоченото рамково решение всяка държава членка следва да гарантира, че в хода на наказателно производство срещу дадено лице се вземат под внимание предишни присъди, постановени срещу същото това лице за различни деяния в други държави-членки, за които е получена информация по приложимите инструменти за взаимна правна помощ или при обмен на информация от криминални досиета, аналогично на националните присъди. Изрично е посочено, че това се отнася до досъдебната фаза, до съдебното производство и до времето на изпълнение на присъдата, особено във връзка с приложимите процедурни правила, включително правилата, свързани с налагане на временна мярка за неотклонение, определяне на престъплението, вида и тежестта на присъдата, както и правилата за изпълнение на решението. Налице са особености при реалните съвкупности.

[2] Без това да накърнява принципите относно последиците при недоказване по чл. 16 и 103 НПК.

[3] Регламент (ЕС) 2019/816 на Европейския парламент и на Съвета от 17 април 2019 година за създаване на централизирана система за установяване на държавите членки, разполагащи с информация за присъди срещу граждани на трети държави и лица без гражданство (ECRIS-TCN), с цел допълване на Европейската информационна система за съдимост и за изменение на Регламент (ЕС) 2018/1726

				на водено наказателно производство. Противоречивото третиране на едно и също лице обаче в и извън дадено наказателно производство е непоследователно и не е в интерес на правната сигурност. В същото време, ако се приеме, че чуждестранните присъди следва да се отразяват и в свидетелствата за съдимост, това би поставило пред съдилищата и особено пред РС огромни затруднения от практическо естество (каквито срещаме и понастоящем при разглеждането на немалък брой дела), свързани с необходимостта от събиране на информация дали деянието, за което лицето е осъдено, е престъпление и по българския НК, съществува ли в осъждащата държава институт на условно осъждане или на освобождаване от наказателна отговорност с налагане на административно наказание, съобразно коя правна система следва да се преценява настъпването на реабилитация и т.н. За пример можем да посочим лице, наскоро подало пред ВРС заявление за издаване на свидетелство за съдимост, неосъждано в Република България, но с над 75 отделни присъди в различни държави - членки на ЕС, събирането на данни за които посредством инструментите на международноправното сътрудничество, би било изключително трудно и бавно. Считаме за необходимо преодоляването на изложените практически затруднения и внасянето на необходимата яснота относно правните последици на чуждестранните присъди по пътя на нормативно изменение, тъй като противоречията и затрудненията в практиката според нас са значителни. Следва да се преосмисли включването в справките за съдимост на осъжданията в чужбина, при положение, че не съдържат всички пълни данни за осъждането, които да позволяват да се извърши преценка дали се касае за престъпление по българския НК, на коя дата е изтърпяно наказанието и т. н.		3.2. По информацията за осъжданията в ЕС в свидетелствата за съдимост: Поначало свидетелствата за съдимост служат за цели, различни от наказателното производство (за прилагане на ненаказателни последици на осъждането или за обща информация). В този смисъл и включването в тях на информация за осъжданията в ЕС не следва от чл. 8, ал. 2 НК (съответно РР 2008/675/ПВР). Същевременно РР 2009/315/ПВР предвижда възможност при транспонирането държавата да *прецени* дали при издаване на свидетелство за съдимост да се включва информация от държавата по гражданство, и то само ако молителят пребивава, е пребивавал или е гражданин на молещата или замолената държава членка (чл. 6, пар. 2). Задължение за включване на чужди осъждания съществува само когато молителят е гражданин на ЕС (например български и френски гражданин – чл. 6, пар. 3 от РР 2009/315/ПВР, отразено сега в чл. 34, ал. 8 и 9 по проекта) или не е гражданин на ЕС (чл. 6, пар. 3а РР 2009/315/ПВР, транспонирано в чл. 34, ал. 6 и 7 по първоначалния проект). 3.3. По противоречивата[4] съдебна практика за значението на чл. 8, ал. 2 НК: Този въпрос е извън предмета на настоящото производство по обществено обсъждане на измененията в наредбата, тъй като не касае обхвата на справките, съответно предложения не са отправени.

[4] Тези противоречия са отдавна оценени в *Чинова, М. и П. Панова. Вземане предвид на присъдите, постановени в държавите членки на Европейския съюз в хода на новообразувани наказателни производства. В: Ius Romanum 2/2015.*

				4. Смятаме, че трябва да се прецизира нормата на чл. 17, ал. 1, т. 2 от Наредбата, която следва да изисква посочване на правната квалификация и датата на настъпване на реабилитацията. Доколкото НК свързва настъпването на реабилитация по право с изтичането на определен период от време след изтърпяване на наказанието, посочването на датата на настъпването на такава е винаги възможно, след изискването на съответните справки. Следва да се има предвид, че точната дата и правното основание за настъпване на реабилитацията са от изключително значение в редица случаи и следва да има яснота какъв е бил статутът на съответното лице във всеки момент.	Приема се.	Отразено в чл. 17, ал. 1, т. 2 и в Приложение № 1 и в Приложение № 2.
				5. Нормата на чл. 34, ал. 3 е излишно усложнена, като предвижда две различни процедури в зависимост от това дали реабилитация е незаконосъобразно отразена или отказана. Смятаме за по-удачно нормата да предвижда възможност, ако по преценка на запитващия съд реабилитация е незаконосъобразно отказана или незаконосъобразно отразена, да се изпраща повторна заявка чрез ЦАИС, с искане за корекция. Отказът на съдът по месторождение на отрази исканата корекция да се мотивира, като срещу него да може да се подаде възражение пред председателя на съда по месторождение.	Не се приема.	Предложението е извън обхвата на проекта. С него не се въвежда нова регламентация относно повторната заявка за реабилитация, а само се формулира по-прецизно предпоставката за изпращането ѝ.
				6. Оценяваме положително изменението на чл. 39, ал. 3, доколкото практиката в тази връзка е крайно противоречива и води до сериозни затруднения за гражданите. Правилно е изричното предвиждане, че при реабилитация по чл. 88а НК в свидетелството да се отбележи, че лицето е неосъждано, тъй като най-разнопосочни са именно отбелязванията при настъпила пълна реабилитация по реда на посочената норма.	-	Не е отправено предложение.
				Подкрепяме идеята за създаване на практическо ръководство за съдиите, на които е възложено извършването на поправки и отбелязвания в бюлетините за съдимост, с оглед уеднаквяване на практиката и преодоляване на дефицитите в правните знания. Би могло да се включи в Наредбата изискване ръководителите на бюрата за съдимост да са преминали специално обучение /така както нормата на чл. 390, ал.2 от НПК изисква съдиите,	Не се приема.	Въпросът относно създаването на ръководство не е относим към наредбата. Изискване за допълнителна квалификация не следва от закона, а и може да доведе до липса на отговарящи на изискванията съдии, особено в по-малките съдилища. Разбира се, органите за управление на съда би следвало да подберат най-подготвените за целта съдии.

				разглеждащи дела срещу непълнолетни, да притежават специална подготовка в областта на правата на детето или да имат ефективен достъп до специализирано обучение/. За целта би могло да се разработи кратък курс, достъпен електронно.		
6.	**чрез деловодство – рег. № 92-13-19 #32/26.05.2026 г.**	**Върховен касационен съд** (Аналитично звено при Наказателната колегия)	☐ Лицето действа от свое име ☐ Лицето защитава позиция от името на друго лице/група лица: …. ☒ Неприложимо – държавна институция	Значителна част от текстовете в проекта са подчинени на идеята, че следва да бъдат преодолени неясните относно това информацията в кой бюлетин за съдимост е меродавна - в електронния или в този на хартиен носител, като се предлага противоречието да бъде разрешено в полза на хартиения. В мотивите към проекта изрично е посочено, че единственият валиден бюлетин е този на хартиен носител. Обръщаме Ви внимание, че в административно отношение бюрата за съдимост са част от структурата на съдилищата, а във функционално са отговорни за част от документооборота, свързан с наказателните производства. В този смисъл уредбата им следва да детайлизира нормите на Закона за съдебната власт и на Наказателно - процесуалния кодекс, като е съответна на тях, без да им противоречи. В този смисъл регламентация, според която бюлетините за съдимост се изготвят само на хартия, без да съществува електронен документ за съдимост, а само електронен запис с помощни функции, е неприемлива. Тя противоречи на категоричното изискване на процесуалния закон основните документи, създавани от съдилищата в хода на наказателния процес да са електронни. /Според чл. 33, ал.7 от НПК съдебните актове трябва да се изготвят като електронен документ в единната информационна система на съдилищата и да се подписват с квалифициран електронен подпис; според чл.310, ал.1 от НПК присъдата се изготвя в единната информационна система на съдилищата и да се обявява след като е подписана с квалифициран електронен подпис; според чл.311, ал.2 от НПК протоколът за съдебното заседание се изготвя в единната информационна система на съдилищата, и да се подписва с квалифициран електронен подпис от председателя и от съдебния секретар./ Противоречи и на устройствения закон, тъй като чл. 360л, ал. 1 задължава органите на съдебната власт да обменят помежду си електронни дела и електронни документи автоматизирано и по електронен път в	Приема се по принцип.	С предложението за създаване на § 1б в допълнителните разпоредби от Наредба № 8 от 2008 г. се регламентира редът, по който да се премине към цифрови бюлетини. Предвидено е това да се случи, когато е налице технологична възможност, а именно софтуерна обезпеченост и след съгласуване с Висшия съдебен съвет.

				условия на оперативна съвместимост и информационна сигурност. Предвид изложеното, ВКС предлага проектът да бъде цялостно преосмислен и коригиран така, че да използва възможностите за обмен на информация между отделните административни информационни системи и ЦАИС, ЕИСС и ЕИСПП, и да съответства на съвременните принципи на електронното управление за подобряване на ефективността на работа на съдебната власт и за повишаване качеството на услугите, предоставяни на гражданите и организациите.		
				I. Предлагаме допълнително прецизиране на разпоредбите, уреждащи случаите, при които искането за свидетелство или справка за съдимост на лице, за което **има съставен бюлетин**, постъпва в орган, **различен от районния съд по месторождението** му - друг районен съд или Централното бюро за съдимост при Министерство на правосъдието. Предложението се отнася и до електронните служебни свидетелства за съдимост, както и до информацията, предоставена по искане от централен орган на друга държава членка. В тези случаи следва да се извърши проверка за това дали: - вписаната в бюлетините информация е достатъчна или следва да се потърси допълнителна такава, напр. за изтърпяно наказание; - дали е настъпила реабилитация и на какво основание; - дали осъжданията следва да се впишат в документа, било защото не е настъпила реабилитация, било поради изискване в специален закон, който следва да се приложи с оглед причината, поради която се проверява съдимостта на лицето. Материята е сложна, необходими са задълбочени юридически познания, възможно е да бъдат допуснати грешки. Освен това, няма съмнение, че с погрешното вписване на осъждания е възможно да бъдат накърнени основни, конституционно защитени	Не се приема.	Направените предложения са извън обхвата на настоящия проект. Не е налице концептуална промяна в предложените с проекта на акт редакции на разпоредбите, а те само се прецизират.

				права на гражданите, или обратно - при непредоставяне на дължима информация за съдебния статус на лицето, да бъдат застрашени други интереси. С оглед изложеното, считаме, че относимите текстове на наредбата не трябва [вероятно: трябва] да бъдат формулирани по начин, който не оставя никакво съмнение относно това кой е отговорен за извършване на проверката, респективно, за неправилно вписване в свидетелството или справката за съдимост. След като единственият валиден документ е съставеният на хартиен носител бюлетин, и след като той се съхранява в бюрото съдимост при районния съд по местоживеене, няма никакво съмнение, че меродавна следва да бъде преценката на ресорния съдия именно от този съд. Правомощията на служителя приел искането би следвало да се свеждат до справка в ЦАИС и при наличие на бюлетин - до осъществяване на кореспондеция с ръководителя на бюро съдимост в районния съд по месторождение на лицето, който да е единственият компетентен да вземе решение какво да бъде съдържанието на справката или свидетелството за съдимост. Противно на тази логика, проектът за изменение на наредбата предвижда размиване на отговорността между него и други органи /не е напълно ясно дори кои са те, тъй като са използвани възвратни глаголи - „се изискват данни“, „се издава свидетелство с данни“ и др./ Въз основа на горните съображения, предлагаме следното: 1. Предложените текстове в §28 - чл.34, ал.2, §30 - чл.35а, ал.7, §31 - чл.35б, ал.8, §37 - чл.38, ал.1 и §45 -чл.50б, ал.4 да бъдат променени в смисъл, че ако справката в ЦАИС „Съдебен статус“ установи наличие на бюлетин, заявлението се препраща на бюрото съдимост по месторождение на лицето, което в срок от три работни дни следва да отговори какво да бъде вписано в справката или свидетелството за съдимост. 2. С оглед възможността лицето да възрази пред председателя на съда, на документа следва да бъде отразено по данни на кое бюро съдимост е издаден.		

				II. Намираме за необходимо в новата редакция на чл.34, ал. 3 да отпадне възможността съдия да оспорва решението на друг съдия от равен по степен съд, при това чрез „повторна заявка за реабилитация“. Съображенията ни са следните: 1. Процедурата предполага, че преценката дали е настъпила реабилитация по право се взима „според вътрешното убеждение“ на двама различни съдии от различни районни съдилища, а както беше изтъкнато по-горе, следва да е ясно чие е решението за вписването на осъждане и чия е отговорността при нарушение на закона. 2. Споделяме виждането, че е необходимо да съществува възможност за проверка на правилността на решението за вписване на дадено осъждане в свидетелството за съдимост, но предвидената в чл.34, ал. 3 процедура за възражение до председателя е достатъчна. 3. Ако вносителят на проекта прецени, че е необходим и допълнителен механизъм за контрол, следва да има предвид, че мотивирането на основанията за настъпване на реабилитация не представлява акт, с който се контролира правилността на вписването. Спорът между съда по заявяване и съда по месторождение може да бъде решен единствено от съд от по-висока степен.	Не се приема.	Предложението е извън обхвата на проекта. С него не се въвежда нова регламентация относно преценката за реабилитация, а само се формулира по-прецизно предпоставката в разпоредбата.
				III. Възразяваме срещу предложенията в §30 - чл.35а, ал.7, §31 - чл.35б, ал.8, §37 - чл.38, ал.1, според които, ако в 14-дневен срок не се получи отговор по същество, се издава свидетелство с данни за осъжданията. Бездействието на съдебни служители или съдии следва да бъде санкционирано чрез неблагоприятни последици за тях самите, а не чрез нарушаване на законните права на гражданите. По-удачно би било да се предвиди механизъм за ускоряване на процедурата.	Приема се.	Отразено в проекта.
				IV. В §6 предлагаме изразът „деянията, за които подсъдимият е признат за невинен“ да бъде заменен от „актовете, с които подсъдимият е признат за невинен“. В противен случай на съдебните служители, натоварени с вписване на информацията в бюлетина, ще се наложи да редактират текстовете на присъдите,	Не се приема.	Целта на разпоредбата е, предвид съществуващите противоречия в практиката, да изключи съставянето на бюлетини при изцяло оправдателни присъди, както и в хипотези на обвинения за съвкупности, в които подсъдимият е оправдан за някои от престъпленията.

			като изключват отделни деяния от продължаваното престъпление или нарушения на правила, към които препращат бланкетните норми на НК.		Бюлетинът е самостоятелен документ, който не се урежда от НПК. В съответствие със законовата делегация съдържанието му се урежда от наредбата, без да се редактират самите вече постановени от съда актове. В Приложение № 1 в за всяко престъпление (за което има някакво/частично осъждане), като чисто техническа дейност, се създава отделен раздел 3.1., 3.2, 3.3., в който в структуриран вид се включват само приетите за установени факти и квалификации. Полетата „Описание на деянието“ и „Извлечение от съдебния акт“ са в свободен текст. При частично оправдателни присъди диспозитивът би следвало да гласи „Признава за виновен в [установени деяния и квалификации], като го ОПРАВДАВА [за отделни деяния или квалификации]“. Разумният подход е в тези полета в да се впише само първата (осъдителна) част от диспозитива, като в усложнени случаи може да се въведе целият първоинстанционен или въззивен акт за това престъпление. Замяната на „деянията“ с „актовете“ би довело, по аргумент за обратното, да се описват и престъпления, за които подсъдимият е изцяло оправдан, защото са в акт, в който има осъждане за други престъпления.
			V. За прецизност предлагаме в §6 и §49 след чл.305, ал.6 от НПК да бъдат добавени и административните наказания, наложени по реда на чл.337, ал.2, т.4 и чл.354, ал.1, т. 3 от НПК.	Приема се.	На двете места текстът става „по реда на чл. 305, ал. 6, чл. 337, ал. 2, т. 4 и чл. 354, ал. 1, т. 3 НПК“.
			VI. Считаме, че в §7 съществува неяснота относно съдържанието на новата т.19 от чл.7, ал.1. Не става ясно извлечение на коя част от съдебния акт следва да се впише, при положение, че всички негови съществени части са упоменати в останалите точки на алинеята.	-	Не е отправено предложение. Полето „Извлечение от съдебния акт“ дава възможност за включване на значими елементи от диспозитива на присъдата. То може да включва информацията от останалите полета, но в неструктуриран вид. Освен това може да съдържа и данни за обжалването, за съизвършители, помагачи, жертви, пострадали, видове обекти и др.
			VII. Относно §8 намираме, че по-коректно би било в ал.4 да се промени отбелязването в горната дясна страна на бюлетина от	Не се приема.	Не се прави концептуална промяна, а само прецизиране, вкл. и на систематичното място на разпоредбата.

				„осъждан“ на пореден номер. Третирането на лицата, освободени от наказателна отговорност и реабилитирани, за които има изготвени бюлетини, като „осъждани“ е неправилно.		
				VIII. Използваният в §30, чл.35а, ал.8 термин „сървърен печат“ е неясен. Легалните термини съобразно Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета относно електронната идентификация и удостоверителните услуги са „електронен печат“/означава данни в електронна форма, които се добавят към други данни в електронна форма или са логически свързани с тях, за да се гарантират произходът и целостта на последните/; „усъвършенстван електронен печат“/ означава електронен печат, който отговаря на изискванията, посочени в член 36/ и „квалифициран електронен печат“/означава усъвършенстван електронен печат, който е създаден от устройство за създаване на квалифициран електронен печат и се основава на квалифицирано удостоверение за електронен печат/.	Приема се.	Отразено е в проекта.
7.	**чрез деловодство – рег. № 92-13-19 #33/27.05.2026 г.**	**Район „Връбница“ при Столичната община** (Румен Костадинов – кмет)	☐ Лицето действа от свое име ☐ Лицето защитава позиция от името на друго лице/група лица: …. ☒ Неприложимо – държавна институция	Предложение: В ал. 3 на новия чл. 36в (§ 35 от проекта на Наредба) препратката “чл. 33, ал. 5, т. 1 и 2” да се замени с “чл. 33, ал. 6, т. 1 - 3”. Мотиви: 1. Необходимо е номерът на алинеята да се актуализира на “6” предвид т. 3 на § 27. 2. Считаме, че е целесъобразно към фигурите с възможност да проверяват съдебен статус през „RegiX” да бъдат добавени „учреждения и ведомства, когато по закон имат право да получават такива сведения”, в това число общинските/районните администрации. Към настоящия момент за изпълнение на своите функции общинските/районните администрации заявяват и получават Електронни служебни свидетелства за съдимост (ЕССС) на основание чл. 158, ал. 2 от Семейния кодекс, чл. 7, ал. 1, т. 4 и чл. 10в, ал. 1 от Закона за държавния служител, чл. 25, ал. 1, т. 2 от Закона за личната помощ и др. Предвид обстоятелството, че обработката на искания за ЕССС и тяхното издаване се извършва ръчно от служители на Министерството на правосъдието	Приема се отчасти.	В проекта е отразено коректното препращане. Не се приема добавянето на субектите по чл. 33, ал. 6, т. 3. (учреждения и ведомства, когато по закон имат право да получават такива сведения) за получаване на справки за съдимост през RegiX, наред с органите по НПК и ЗЗКИ. Посочените в становището основания са за получаване на свидетелства за съдимост, които съдържат преценката на съда относно реабилитацията, а не на справки, информацията в които е по-широка и чувствителна. Следва да се обърне внимание, че чл. 35в от Наредба № 8 от 2008 г. предвижда възможност за получаване на данни за съставени бюлетини през RegiX. При отрицателен отговор съответното учреждение бързо узнава липсата на съдимост и нуждата от ЕССС се ограничава само до останалите случаи.

				(МП), сега действащият ред за получаване на информация за съдебния статус на лица от страна на общинските/районните администрации води до: 1. обработката и издаването на ЕССС ангажират реален човешки ресурс на МП, който може да бъде пренасочен към други дейности; 2. наблюдават се известни забавяния при издаване на ЕССС, които ще бъдат елиминирани, ако съдебният статус бъде проверяван през „RegiX", което ще отнема секунди. Сигурността на информацията и данните няма да бъде накърнена, тъй като „RegiX" осигурява напълно адекватни механизми за контрол на първичния администратор на данните над консуматорите.		
8.	**чрез деловодство – рег. № 92-13-19 #35/01.06.2026 г.**	**пленум на Висшия съдебен съвет**	☐ Лицето действа от свое име ☐ Лицето защитава позиция от името на друго лице/група лица: …. ☒ Неприложимо – държавна институция	Изразява положително становище по проекта на Наредба за изменена и допълнение на Наредба № 8 от 2008 г. за функциите и организацията на дейността на бюрата за съдимост.	-	Не е отправено предложение.
9.	**чрез деловодство – рег. № г.**	**Софийски районен съд** (съдия Веселина Няголова – осъществя-	☐ Лицето действа от свое име ☐ Лицето защитава позиция от името	Адмирираме възприемането на част от предложенията, изрично формулирани в Становището, както и по време на обсъжданията.	-	Не е отправено предложение.
				По останалата част от предложенията, в частност свързаните с изменение на чл. 35а, ал. 8, чл. 356, ал. 7 и чл. 38, ал. 1 от Наредбата, следва да се използва възможността да акцентираме към вече изложените аргументи и опасения във връзка с отбелязване	Приема се.	Отразено в проекта.

		ваща функции по ръководство и контрол на Бюро „Съдимост“)	на друго лице/група лица: …. ☒ Неприложимо – държавна институция	на осъждания при липса на отговор след изтичане на 14- дневния срок.		
				По отношение на останалата част от предложените промени извън техническите такива, се придържаме към вече изразените доводи. [1) Включването на разпоредбата на чл.6, ал.2 – „ В бюлетините за съдимост не се включват престъпленията, за които обвиняемият е признат за невинен.“, е ненужна и единствено води до профанизиране на нормативната уредба. 2) Предложението за промяна в чл.7, ал.1, т.19, а именно в бюлетина за съдимост да се вписва диспозитива на съдебния акт е неудачно. От една страна съгласно чл.305, ал.4 НПК, диспозитивът на присъдата(решението по чл.78а НК) съдържа решението на съда по всички въпроси посочени в чл.301, ал.1, т.1-12 НПК, като редица от тях са ирелевантни за съдимостта на лицето. разноски, произнасяне по гражданския иск, разпореждане с веществени доказателства, включително реда за обжалване. Освен това в хипотеза на частично оправдаване за някои от обвиненията или за някои от деянията по ОА, то пресъздаването на диспозитива ще влезе в противоречие с чл.6 Наредбата, както и с образеца на бюлетин, който съдържа графа „извлечение от акта на съда“. Не на последно място това би довело и до дублиране на информацията с тази по следващите точки, като запазване на настоящия вариант с „извлечение от акта на съда“, което да съдържа релевантната за именно за съдимостта информация се явява най-удачно, като именно в посоченото поле, реално се пресъздава съдържанието на от бюлетина за съдимост, използвано преди въвеждането на модула в ЕИСС. 3) Новелата на чл.7, ал.1, т.35 следва да се прецизира, като се държи сметка от една страна, че „кумулирано“ не е легален термин, а от друга, че с присъдата е възможно приложение не само на чл.23 НК, а на чл.23-25 НК и чл.27 НК. 4) В изменението на чл.13 за прецизност следва да се използва „електронен запис“, подобно на предходните разпоредби.	Приема се частично.	1) Не се приема, необходимо е заради съществуващи затруднения в практиката на съдилищата. 2) Съобразено. 3) Съобразено. 4) Съобразено. 5) Съобразено. 6) Приема се по принцип. Както е отбелязано в мотивите към проекта на наредба, по същество уредбата остава без промяна, доколкото посочването в справката и на деянията, за които е налице амнистия или реабилитация, остава уредено на систематичното място в чл. 40, ал. 1. 7) Съобразено. II. Съобразено. III. Съобразено.

				5) По отношение на промяната в чл.34, ал.3 за по-удачен и съобразен с императивния характер на нормите на чл.85-88а НК намирам втория предложен вариант, доколкото вътрешното убеждение по принцип няма отношение към прилагане на материалния закон, а към оценка на доказателствата. 6) Промяната в чл.36, ал.2 с отпадане на вписвания в справката за съдимост е неразбираема за нас и буди недоумение, като практически обезсмисля справките за съдимост, издавани за нуждите на органите на съдебната власт и разследващите органи. Преценката за настъпила реабилитация или на правилно приложение на закон за амнистия е на органа, пред който делото е висящо, като вписването в бюлетина за съдимост е ирелевантно. Изключването на тези вписвания от справката за съдимост би довело или до изискване на копия от бюлетини за съдимост по всяко производство, което генерира огромен обем от хартия, или до неправилни съдебни актове при липса на пълна информация. Така предложената промяна не кореспондира и с чл. 40, ал.1 Наредбата. 7) По отношение на предложението за промяна в чл.39, ал.3, в пълна степен важи изложеното по пункт първи на настоящето искане, като въпросите относно двете и разновидности на реабилитацията- непълна и пълна, са в основата на самото разбиране за този институт, залегнали с промените на НК от 1982г. Ако все пак смятате, че подобно уточнение се налага, то за удачен намираме единствено вариант № 1, като вариант № 3 е категорично неприемлив, доколкото буквалния му прочит сочи, че се вписват само осъжданията с реабилитация по чл.85-87 НК, а не и тези, за които такава въобще не е настъпила. II. По отношение на поставените от Вас въпроси за уредбата на срокове за отговор и на възможните последици по чл. 35а, ал. 8, чл. 35б, ал. 7 и чл. 38, ал. 1 от Наредбата, адмирираме въвеждането на срокове за отговор относно изпълнението на наказания, като използваме възможността да подчертаем, че забавяне при получаване на данни се констатира основно и преимуществено по отношение на наказанията глоба, предадени за събиране на ЧСИ. В тази връзка предстои създаване на допълнителна организация в СРС, за оптимизиране нанасянето на данни, за което		

				следва да се приканят и други съдилища, ползващи ЧСИ. При все това обаче издаването на свидетелство за съдимост с данни за осъжданията, в което се отразява липсата на отговор/непълнота на данните, по същество би се приравнило на отказ за извършване на административната услуга, доколкото задължението за попълване на данните е на държавата. Наред с това вписването на осъждания по отношение на тези лица, при обективно настъпила реабилитация(за чието отбелязване не са постъпили достатъчно данни) неоснователно ги поставя в неблагоприятно положение, от което същите биха могли да търпят вреди. (аналогично с осъждането в ЕСПЧ по отношение на 78а). III. Предлагам да се използва и възможността за отстраняване на неточности в съдържанието на образците към Наредбата, в частност Приложение № 2. В бюлетина за наложено административно наказание следва да се отрази не наложено наказание по чл.37 НК, а наложено административно наказание, което именно е смисъла на института, респективно същото не подлежи на групиране по реда на 23-25 НК, нито пък е предвидено УПО.]		
10.	**чрез деловодство – рег. № 92-13-19 #38/12.06.2026 г.**	**Комисия за защита на личните данни** (Борислав Божинов – председател)	☐ Лицето действа от свое име ☐ Лицето защитава позиция от името на друго лице/група лица: …. ☒ Неприложимо – държавна институция	Анализът на предложените текстове на проект на Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 8 от 26 февруари 2008 г. за функциите и организацията на дейността на бюрата за съдимост ведно с проект на мотиви към нея показва, че те не противоречат на законодателството за защита на личните данни – Регламент (ЕС) 2016/679 и Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). КЗЛД съгласува без бележки и коментари предоставения комплект документи относно проекта на Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 8 от 26 февруари 2008 г. за функциите и организацията на дейността на бюрата за съдимост ведно с проект на мотиви към нея.	-	Не е отправено предложение.

11.	**чрез деловодство – рег. № 92-13-19 #39/15.06.2026 г.**	**Министерство на иновациите и дигиталната трансформация** (Мариян Попов – и.ф. главен секретар)	☐ Лицето действа от свое име ☐ Лицето защитава позиция от името на друго лице/група лица: …. ☒ Неприложимо – държавна институция	**По § 8 и § 11** Предлагам: Движението на електронни документи и обменът на данни да са водещи, а хартиен носител да се предвижда единствено в случаите, когато поради конкретни специфики е необходимо неговото използване. В тази връзка чл. 8, ал. 3 следва да отпадне. Обменът на документи между съдилища и бюра за съдимост може да се осъществява и чрез използването на Системата за сигурно електронно връчване, поради което с тази възможност следва да се допълни съдържанието на чл. 12, ал. 1. Мотиви: Не става ясна необходимостта от съставяне на документ на хартиен носител при положение, че бюлетинът се създава в информационна система, а данните от него трябва да постъпят в друга информационна система. Обръщам внимание, че при липса на интеграция между системи за провеждане на автоматизиран обмен на данни се прилагат разпоредбите на чл. 4, ал. 2 от Закона за електронното управление.	Приема се по принцип.	С предложението за създаване на § 1б в допълнителните разпоредби на Наредба № 8 от 2008 г. се регламентира редът, по който да се премине към цифрови бюлетини. Предвидено е това да се случи, когато е налице технологична възможност, а именно софтуерна обезпеченост и след съгласуване с Висшия съдебен съвет.
				По § 30 Предлагам: Да се създаде легална дефиниция на понятието „сървърен печат“ (използвано в чл. 35а, ал. 8 от проекта на акт), като средство за удостоверяване на издаден електронен документ, или изразът да бъде заменен с друго нормативно установено понятие. Съгласно Регламент (ЕС) 910/2014 квалифицираният електронен печат се ползва от презумпция за цялост на данните и точност на произхода на тези данни, за които се отнася квалифицираният електронен печат. Мотиви: Използваният израз „сървърен печат“ е много общ и с него не се определя конкретния вид на електронния печат, който да има съответната правна стойност. В чл. 9, ал. 3 от Наредбата за общите изисквания към информационните системи, регистрите и електронните административни услуги е предвидено, че резултатът от удостоверителна административна услуга се подписва електронно от съответния първичен администратор на данни, а времето на издаването му се удостоверява чрез електронен времеви печат по глава III, раздел 6 от Регламент № (ЕС) 910/2014.	Приема се по принцип.	Отразено в проекта - думите „сървърен печат“ са заменени с „усъвършенстван електронен печат“.

				Предлагам: В чл.35а, ал. 6, изречение първо след израза „поддържана от“ Министерството на електронното управление да се замени с Министерството на иновациите и дигиталната трансформация. Мотиви: Предложението е съобразно Решение за приемане на структура на Министерския съвет на Република България на Народното събрание от 08 май 2026 г. (Обн. ДВ. бр. 43 от 12.05.2026 г.).	Приема се.	Отразено в проекта.
				По § 35 Предлагам: Разпоредбата следва да се прецизира доколкото е необходимо да се направи разлика между електронна административна услуга и справки през средата за междурегистров обмен. Мотиви: Необходимо е да се постигне съответствие с разпоредбата на чл. 35в от наредбата.	Приема се.	Отразено в проекта.
				По § 39 Предлагам: Разпоредбата следва да се прецизира по отношение на предвидените срокове за съхранение. Мотиви: Констатирано е противоречие с разпоредбите на § 30, чл. 35а, ал. 13, § 31, т. 5, ал. 12 и § 33, чл. 36а, ал. 7 от проекта на наредба.	Приема се.	Отразено в проекта.